

УДК 94(477.83/.86):334.73.021"19"  
DOI: 10.24919/2312-2595.5/47.217788

**Оксана МЕДВІДЬ**

кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри історії України, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. Івана Франка, 24, м. Дрогобич, Україна, індекс 82100 ([oksana-medvid@bk.ru](mailto:oksana-medvid@bk.ru))

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8777-9760>

ResearcherID: <http://www.researcherid.com/rid/F-9444-2018>

**Бібліографічний опис статті:** Медвідь, О. (2020). Розвиток кредитної кооперації на Дрогобиччині (20–30-х рр. ХХ ст.). *Проблеми гуманітарних наук: збірник наукових праць Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Серія Історія*, 5/47, 282–293. doi: <https://doi.org/10.24919/2312-2595.5/47.217788>.

## РОЗВИТОК КРЕДИТНОЇ КООПЕРАЦІЇ НА ДРОГОБИЧЧИНІ (20–30-х рр. ХХ ст.)

**Анотація.** *Мета дослідження* – розкрити діяльність кредитних кооперативів на Дрогобиччині у міжвоєнний період, показати їх роль в економічному захисті українського населення Галичини у міжвоєнній Польщі. **Методологія дослідження** спирається на принципи історизму, системності, науковості, авторської об'єктивності, а також на використання загальнонаукових та спеціально-історичних методів. **Наукова новизна** полягає у дослідженні розвитку кредитної кооперації Дрогобиччини в 20–30-х рр. ХХ ст. **Висновки.** Важливе місце у кооперативному русі Східної Галичини у міжвоєнний період належало кредитній кооперації. У 1938 р. на Дрогобиччині діяло 25 кредитних кооперативів типу «райфайзенки» (сільські об'єднання) та «українбанки» (міські кооперативи типу Шульце-Деліча). Капітал цих установ складався з паїв членів та вкладів населення. Кредитна кооперація захищала українців, підвищувала їхню платоспроможність та економічну самостійність, національну свідомість.

© Оксана Медвідь, 2020

**Ключові слова:** кооперативний рух; кредитна кооперація; позичкова каса; «Українбанк» Ревізійного Союзу українських кооперативів.

**Oksana MEDVID**

PhD (History), Associate Professor, Department of History of Ukraine, Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University, 24 Ivan Franko Str., Drohobych, Ukraine, postal code 82100 ([oksanamedvid@bk.ru](mailto:oksanamedvid@bk.ru))

**ORCID:** <https://orcid.org/0000-0002-8777-9760>

**ResearcherID:** <http://www.researcherid.com/rid/F-9444-2018>

**To cite this article:** Medvid, O. (2020). Rozvytok kredytnoi kooperatsii na Drohobychchyni (20–30-kh rr. XX st.) [The Development of Credit Cooperation in Drohobych Region (1920s – 1930s)]. *Problemy humanitarnykh nauk: zbirnyk naukovykh prats Drohobytskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka. Seriya Istoriiia – Problems of Humanities. History Series: a collection of scientific articles of the Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University*, 5/47, 282–293. doi: <https://doi.org/10.24919/2312-2595.5/47.217788> [in Ukrainian].

## THE DEVELOPMENT OF CREDIT COOPERATION IN DROHOBYCH REGION (1920s – 1930s)

**Summary.** *The purpose of the study is to reveal the activities of credit unions in Drohobych region in the interwar period, to show their role in the economic protection of the Ukrainian population of Galicia in interwar Poland. The research methodology is based on the principles of historicism, systematicity, scientificity, authorial objectivity, as well as the use of general scientific and special-historical methods. The scientific novelty lies in the study of the development of credit cooperation in Drohobych in the 1920–1930's. Conclusions.* *An important place in the cooperative movement of Eastern Galicia in the interwar period belonged to credit cooperatives. In 1938, there were 25 credit cooperatives of Raiffeisen type (rural associations) and Ukrainian banks (Schulze-Delich city cooperatives) in Drohobych region, which were united around Central Bank (Central Cooperative Bank of "Krai Credit Union"). The capital of these institutions consisted of shares of members and contributions of the population. Credit cooperation protected Ukrainians, increased their solvency and economic independence, national consciousness. The main financial institution*

*of the Ukrainian credit cooperative was Central Bank. With well-developed cooperation, Ukrainians could work effectively even under unfavourable conditions and hostility from the Polish occupation regime. The cooperation protected not only the material but also the spiritual needs of Ukrainian citizens, it was a natural manifestation of social and economic self-organization of the people, a source of its cultural self-development. The financial and credit system contributed to the development of cooperation through the organization of affordable credit for the population, the facilitation of mutual relations between national organizations and the strengthening of the legal status of cooperation.*

**Key words:** cooperative movement; credit cooperative; loan office; Ukrainebank Auditing Union of Ukrainian cooperatives.

**Постановка проблеми.** Одним з важливих аспектів розвитку України на сучасному етапі є прагнення подолати соціально-економічну відсталість від провідних європейських держав. Для розуміння теперішніх економічних реалій цінним вважаємо досвід господарської самоорганізації українців у міжвоєнній Польщі, адже однією зі складових політичної самостійності є економічна самодостатність.

Після завершення Першої світової війни та внаслідок поразки визвольних змагань Східна Галичина опинилася у складі Польщі. Українці зазнавали соціально-економічного та національного гноблення з боку окупаційної польської влади. Східну Галичину перетворилася на аграрно-сировинний придаток польської держави. Розвиток промисловості штучно гальмувався, сільське господарство деградувало. З метою захисту економічних інтересів українці створюють кооперативи, чільне місце серед яких займали фінансово-кредитні інституції.

**Аналіз останніх досліджень.** Вагомий внесок у вивчення економічної історії західноукраїнських земель у 20–30-х рр. та діяльність кооперативів здійснили історики української діаспори. Вони опублікували низку розвідок з історії кооперативного руху в Східній Галичині міжвоєнного періоду. Найбільшу цінність серед них мають збірник статей «Крайове господарське товариство "Сільський господар"» у Львові 1899–1944 рр., а також праця І. Витановича про розвиток української кооперації. На його думку, кооперація «допомагала зміцнити здоровий патріотизм населення,

збагатила його реальнішим змістом» (Витанович, 1964, с. 480–481). Ю. Павликовський розкрив теоретичні засади діяльності кооперативних установ на західноукраїнських землях в 20–30-х рр. ХХ ст. (Павликовський, 1934). Значний матеріал про розвиток української кредитної кооперації на Дрогобиччині у міжвоєнний період міститься у збірнику «Дрогобиччина – земля Івана Франка». Щоправда, вони, головним чином, написані на базі спогадів.

Більш детальне вивчення досліджуваної проблеми в Україні розпочалося у роки її незалежності. Передумови та процес створення кредитних установ висвітлила З. Комаринська у статті «Банки та банківська справа в Західній Україні» (2000). Характеристику фінансово-кредитної системи на західноукраїнських землях подає О. Бурунова (2012). У колективних монографіях «Історія кооперативного руху», «Історія споживчої кооперації України», «Українські кооператори», а також у працях дослідників С. Гея (2016), В. Плисюка (1998), З. Струка (2000), Р. Матейка (2001) та інших поруч з аналізом кооперативного руху на західноукраїнських землях побіжно характеризується розвиток кредитної кооперації Дрогобиччини.

**Мета статті** – розкрити діяльність кредитних кооперативів на Дрогобиччині у міжвоєнний період, показати їх роль в економічному захисті українського населення Галичини у міжвоєнній Польщі.

Реалізація поставленої мети передбачає розв’язання таких **завдань**:

- проаналізувати діяльність у сільській місцевості Дрогобицького повіту кредитних товариств типу «райфайзенки»;
- розкрити значення товариства «Народний дім» для західноукраїнської кооперації;
- показати вплив «Українбанку» на економічне становище галичан у міжвоєнний період;
- дослідити основні напрями діяльності кредитних кооперативів Дрогобиччини.

**Виклад основного матеріалу.** У другій половині ХІХ ст. на західноукраїнських землях утворюються кредитні установи. Ще у 1844 р. видано австрійський закон щодо створення ощадних кас, відтак у Львові було створено Галицьку ощадну касу. У 1860–1870-х рр. виникають громадські та церковні каси, а у 1880-х –

каси ощадності й дрібного кредиту, які діяли при читальнях Просвіти. У 1894 р. в Перемишлі було створено кредитний кооператив «Віра», який зареєстровано на підставі державного закону 1873 р. Ініціатором утворення та засновником цієї установи став громадський діяч, адвокат Теофіл Кормош. Наприкінці XIX – на початку XX ст., на Дрогобиччині активно створюються сільські кредитні спілки. Їх праобразом були так звані «допоміжні каси», які виникли наприкінці XIX ст. з ініціативи священників. Вони діяли при церквах і своїм завданням вбачали надання фінансової допомоги українським селянам.

Якщо у 1899 р. в Галичині діяло 26 таких спілок, то у 1913 – понад 1 500 (Витанович, 1964, с. 356). У першому десятилітті XX ст. кредитні кооперативи Галичини становили 70 % всіх кооперативів Західної України і були найбільш дієвими структурами кооперативної системи цього регіону. Впродовж 20–30-х рр. їхня чисельність зростала. У 1938 р. в Дрогобицькому повіті діяло 25 кредитних кооперативів, в яких об'єднувалися 5,533 тис. осіб, з них: українців – 5 378, поляків – 128, євреїв – 7, інші – 20 (Гелей, 2016, с. 467).

На Дрогобиччині, як і загалом на західноукраїнських землях, діяли кредитні товариства типу «райфайзенки» (сільські об'єднання) та «українбанки» (міські кооперативи типу Шульце-Деліча). Капітал цих установ складався з паїв членів та вкладів населення. Роки заснування та балансову суму станом на 31 грудня 1938 р. цих установ подано в таблиці.

Рік заснування	Місцевість	Балансова сума (тис. злотих)
1927	Добрівляни	58,1
1927	Дрогобич-Зоря	44, 0
1928	Густановичі	41,5
1931	Вороблевичі	23,5
1928	Стебник	17,1
1927	Меденичі	16,9
1929	Залокоть	16,0
1929	Михайлевичі	15,2
1934	Гаї Нижні	11,9
1928	Грушів	11,3

1928	Опака	10,7
1929	Підбуж	10,6
1931	Доброгостів	9,3
1929	Ріпчиці	8,8
1932	Ролів	8,6
1932	Губичі	7,0
1929	Східниця	5,2
1933	Далява	4,1
1929	Солець	4,1
1935	Ластівки	4,0
1937	Довге	3,2
1936	Гаї Верхні	2,9
1929	Болехівці	2,7
1931	Нагусвичі	1,8
1929	Рибник	1,4

Їх кредитні операції щороку складали більше одного мільйона злотих (Скочиляс, 1993, с. 540).

Аналізуючи діяльність кооперативних установ, потрібно зауважити, що економічне і політичне становище українського народу вимагало великої національної свідомості й самодисципліни, щоб досягти тих здобутків, які мала кредитна кооперація в галицькому селі. Село було поділене на райони. В кожному з них спеціальний збірник щотижня відвідував окремі господарства й збирав невеликі суми (5–10 зл.). Усі зібрані гроші приносили до кредитної каси. Ця праця тривала не один рік. Та в результаті в деяких кооперативах ощадні кошти становили до кількох десятків тисяч злотих. Це давало змогу українським селянам скористатися дешевим кредитом під 7–9 % річних.

Станом на 31 грудня 1938 р. майно кооперативів складалося з власних фондів (118,285 тис. зл.), з ощадних вкладів (195,445 тис. зл.), з банкового кредиту (20,654 тис. зл.), з перехідних сум (6,680 тис. зл.). Це майно було розміщене в позичках (310,747 тис. зл.), в банках і цінних паперах (11,915 тис. зл.), в нерухомості (7,194 тис. зл.), в готівці в касі (6,738 тис. зл.), в перехідних сумах (4,470 тис. зл.) (Скочиляс, 1993, с. 541).

Загалом у 1938 р. кредитні кооперативи Дрогобиччини зібрали ощадних вкладів на суму понад 207 тис. зл., виплатили вкладникам понад 158 тис. зл.

Найбільше вкладників було в таких кооперативах: Стебник – 698, Опака – 662, Добрівляни – 495, Залокоть – 435, Дрогобич-Зоря – 413 (Скочилияс, 1993, с. 541).

Організація й діяльність кредитних кооперативів Дрогобиччини регламентувалася статутом, виданим Ревізійним Союзом Українських кооператив у Львові. Згідно з державним законом, ці кооперативи мали бути зареєстровані у суді. Щороку відбувалися загальні збори членів, які вважалися вищим керівним органом. На цих зборах обирали Наглядову раду в кількості від 9 до 18 осіб. Кожного року третина членів Наглядової ради оновлювалася.

Зазвичай Наглядову раду очолював місцевий священник, оскільки він мав власне господарство і добре орієнтувався у господарських справах. До її компетенції входили загальний нагляд за дотриманням положень та настанов, виданих Ревізійним Союзом. Усіма справами кооперативу завідувала тричленна управа, обрана на Загальних зборах. Згодом було змінено статут кредитних кооперативів, згідно з яким управу призначала Наглядова Рада.

Діловодом був член управи. Записи велися у спеціальних книгах, виданих Ревізійним союзом. Як правило, цю посаду обіймали місцеві селяни, які закінчили сільську школу. В 1930-х рр. Дрогобич відвідали представники Англійської кооперації з Лондона і були вражені тим, що всі записи в кредитних книгах проводили саме селяни. Слід вказати, що саме в Дрогобичькому повіті ведення доволі складного діловодства, точність записів були без зауважень (Скочилияс, 1993, с. 540).

Щороку спеціальний ревізор Ревізійного Союзу українських кооперативів проводив ревізію. Крім того, кілька разів на рік кредитну установу відвідував повітовий організатор-інструктор, який перевіряв діловодство кооперативу та навчав членів управи вести бухгалтерію.

З 1904 р. на західноукраїнських землях поширюється ще один вид кредитних кооперативів – «Народний дім». Такий кооператив з обмеженою відповідальністю був зареєстрований і в Дрогобичі. Він займався як кредитуванням селян, так і господар-

ською діяльністю. Статут цієї організації передбачав об'єднання селян для забезпечення їхнього матеріального становища. Членом «Народного дому» міг стати самостійний господар, який вніс пай у розмірі 50–100 крон. Цей внесок виплачувався переважно частинами. Кількість паїв була необмеженою. Керівними органами цієї установи були Загальні збори пайовиків, Наглядова рада та Правління (Бурунова, 2012, с. 161).

«Народний дім» у Дрогобичі мав у власності кілька приміщень на вул. Стрийській. В цих будинках розміщувалися майже всі повітові та місцеві українські установи: Повітовий союз кооперативів, філія «Просвіти», «Сільський господар», «Маслосоюз», кооператив «Базар», жіночий кооператив «Труд», «Рідна школа», Музичний інститут, спортивне товариство «Сокіл», філія УКТОДІ (Українське товариство допомоги воєнним інвалідам). Культурно-освітні товариства користувалися приміщеннями та землею безкоштовно, а «Народний дім» зі своїх доходів надавав кошти для проведення вечорів, курсів, лекцій, власним коштом будував театральний зал.

У міжвоєнний період в Галичині були поширені «українбанки» – кредитні кооперативи у містах. Вони надавали кредити не лише для сільського господарства, а й для торговельно-промислових підприємств. З 1938 р. «Українбанк» став організаційним осередком кредитних кооперативів Дрогобицького повіту (раніше цим займався Повітовий союз кооперативів). Слід зауважити, що «Українбанк» у Дрогобичі був одним з найпотужніших та найбільш дієвих зі 115 подібних установ Східної Галичини.

В «Українбанку» в Дрогобичі в різний час працювали директорами Осип Бойко, Іван Блажкевич, касири Олександр Угрин і Антін Максимович, начальник бухгалтерії Юліян Панчишин, інструктор-організатор низових кооперативів Іван Скочиляс.

У 1938 р. «Українбанк» став повітовою управою для сільських кредитних кооперативів та надавав їм організаційно-фінансову допомогу. Початковий капітал банку склали пайові внески можливих українців. Згодом пайовиком міг стати кожен, хто вніс 25 злотих. Тут позичали гроші селяни, кооперативи, купці, підприємці та інші категорії людей і організацій, однак тільки українські. Віддавали позичене частинами у взаємовизначений термін.



Кредит видавали на термін від 2,5 року. Загальна сума кредиту зазвичай становила від 300 до 500 злотих (Комаринська, 2000, с. 59).

Упродовж перших трьох місяців кожного року відбувалися загальні збори кредитних кооперативів. У них брав участь представник «Українбанку», який виголошував доповідь на актуальні кооперативні проблеми. Це сприяло тіснішій співпраці низових кооперативів з організаційною надбудовою, посилювало діяльність та створювало організаційну цілісність.

Наприкінці 1938 р. Ревізійний Союз Українських Кооператив у Львові об'єднав 115 «Українбанків», 561 райфайзенівську касу і 12 кредитових кооператив. 25 «Українбанків», в тому числі й в Дрогобичі, мали оборотний фонд понад 100 тисяч злотих. Загалом фонд цієї установи становив понад 10 млн. злотих.

Центральною касою для всіх кооперативних установ і об'єднанням кредитних кооперативів був «Центробанк», який діяв у Львові. Кредитні кооперативи мали 6–8 % своїх вкладів ощадностей розміщувати в Центробанку. Згодом правління банку виділяло ці кошти на найнеобхідніші потреби. Кооперативи Дрогобиччини у 1938 р. розмістили в Центробанку майже 12 тис. злотих.

**Висновки.** Важливе місце у кооперативному русі Східної Галичини у міжвоєнний період належало кредитній кооперації. Вона захищала українців, підвищувала їхню платоспроможність та економічну самостійність, національну свідомість. Кредитні кооперативи надавали необхідні кошти для розвитку сільського господарства, ремісничих майстерень, промислових підприємств та інших кооперативів.

У 1938 р. на Дрогобиччині діяло 25 кредитних кооперативів типу «райфайзенки» (сільські об'єднання) та «українбанки» (міські кооперативи типу Шульце-Деліча). Капітал цих установ складався з паїв членів та вкладів населення. З 1938 р. «Українбанк» став організаційним осередком кредитних кооперативів Дрогобицького повіту. Слід зауважити, що «Українбанк» у Дрогобичі був одним з найпотужніших та найбільш дієвих зі 115 подібних установ на західноукраїнських землях.

## Джерела та література

- Аліман, М., Бабенко, С., & Гелей, С. (1996). *Історія споживчої кооперації України*. Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України.
- Бабенко, С., Галюк, В., & Гелей, С. (1995). *Історія кооперативного руху*. Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України.
- Бурунова, О. (2012). *Розвиток кредитної системи Західної України (1919–1939)*. (Дис. ... канд. екон. наук). Київ.
- Витанович, І. (1964). *Історія українського кооперативного руху*. Нью-Йорк: Товариство українських кооператорів.
- Гелей, С. (1999). *Українські кооператори* (Т. 1–2). Львів: Коопосвіта.
- Гелей, С. (2016). *Про ідеї, героїв і політику: вибрані статті та повідомлення*. Львів: Вид-во Львівського торговельно-економічного університету.
- Коберський, К. (1939). *Буквар кооперації: для вжитку самоосвітників, кооперативних курсів, вишколу хліборобської молоді*. Львів.
- Комаринська, З. (2000). Банки та банківська справа в Західній Україні. *Вісник НБУ*, 11, 58–61.
- Крайове господарське товариство «Сільський господар» у Львові 1899–1944 рр.* (1970). Нью-Йорк: [Б.в.].
- Матейко, Р. (2001). Віхи історії українського кооперативного молочарства. *Українська кооперація: історичні та соціально-економічні аспекти*, 2, 159–163.
- Павликовський, Ю. (1934). На профілях етапів кооперативної думки і чину. *Кооперативна республіка*, 1.
- Плисюк, В. (1998). Західноукраїнське молочарство у міжвоєнний період. *Українська кооперація: історичні та соціально-економічні аспекти*, 1, 72–85.
- Савчук, Б. (1999). *Просвітницька та соціально-економічна діяльність українських громадських товариств у Галичині (остання третина XIX ст. – кінець 30-х років XX ст.)*. Івано-Франківськ: Плай.
- Скочиляс, І. (1993). Кредитові кооперативи в Дрогобицькому районі. *Дрогобиччина – земля Івана Франка*, 1, 535–543. Дрогобич: Бескид.
- Струк, З. (2000). *Діяльність українських кооперативів у Західній Україні (1921–1939 рр.)*. Львів: ВЦ Львів. ун-ту.

## References

- Aliman, M., Babenko, S., & Helei, S. (1996). *Istoriia spozhyvchoi kooperatsii Ukrainy [History of consumer cooperation of Ukraine]*. Lviv: In-t ukrainoznavstva im. I. Krypiakievycha NAN Ukrainy [in Ukrainian].

- Babenko, S., Haliuk, V., & Helei, S.** (1995). *Istoriia kooperatyvnoho rukhu [History of the cooperative movement]*. Lviv: In-t ukrainoznavstva im. I. Krypiakevycha NAN Ukrainy [in Ukrainian].
- Burunova, O.** (2012). *Rozvytok kredytnoi systemy Zakhidnoi Ukrainy (1919–1939) [Development of the credit system of Western Ukraine (1919–1939)]*. (Candidate's thesis). Kyiv [in Ukrainian].
- Vytanovych, I.** (1964). *Istoriia ukrainskoho kooperatyvnoho rukhu [History of the Ukrainian cooperative movement]*. Niu-York: Tovarystvo ukrain-skykh kooperativ [in Ukrainian].
- Helei, S.** (1999). *Ukrainski kooperatory [Ukrainian cooperators]*. (Vols. 1–2). Lviv: Kooposvita [in Ukrainian].
- Helei, S.** (2016). *Pro idei, heroiv ta polityku: vybrani staty ta povidomlennia [About ideas, heroes and politics: Selected articles and messages]*. Lviv: Vyd-vo Lvivskoho torhovelno-ekonomichnoho universytetu [in Ukrainian].
- Koberskyi, K.** (1939). *Bukvar kooperatsii: dlia vzhytku samoosvitnykiv, kooperatyvnykh kursiv, vyshkolu khliborobskoi molodi [Primer of cooperation: For the use of self-educators, cooperative courses, training of agricultural youth]*. Lviv [in Ukrainian].
- Komarynska, Z.** (2000). Banky ta bankivska sprava v Zakhidnii Ukraini [Banks and banking in Western Ukraine]. *Visnyk NBU – Bulletin of the NBU*, 11, 58–61 [in Ukrainian].
- Kraiive hospodarske tovarystvo «Sil'skyi hospodar» u Lvovi 1899–1944 rr. [Regional Business Association "Farmer" in Lviv in 1899–1944]*. (1970). Niu-York: [B.v.] [in Ukrainian].
- Mateiko, R.** (2001). Vikhi istorii ukrainskoho kooperatyvnoho molocharstva [Milestones in the history of Ukrainian cooperative dairy farming]. *Ukrainska kooperatsiia: istorychni ta sotsialno-ekonomichni aspekty – Ukrainian cooperation: Historical and socio-economic aspects*, 2, 159–163 [in Ukrainian].
- Pavlykovskiy, Yu.** (1934). Na profiliakh etapiv kooperatyvnoi dumky i chynu [On the profiles of the stages of cooperative thought and rank]. *Kooperatyvna respublika – Cooperative republic*, 1 [in Ukrainian].
- Plysiuk, V.** (1998). Zakhidnoukrainske molocharstvo v mizhvoiennomu periodi [Western Ukrainian dairy farming in the interwar period]. *Ukrainska kooperatsiia: istorychni ta sotsialno-ekonomichni aspekty – Ukrainian cooperation: Historical and socio-economic aspects*, 1, 72–85 [in Ukrainian].
- Savchuk, B.** (1999). *Prosvitnytska ta sotsialno-ekonomichna diialnist ukrain-skykh hromadskykh tovarystv u Halychyni (ostannia tretyna XIX st. – kinets 30-kh rokiv XX st.) [Educational and socio-economic activities*

*of Ukrainian public associations in Galicia (the last third of the XIX century – the end of the 30s of the XX century)*]. Ivano-Frankivsk: Plai [in Ukrainian].

**Skochylas, I.** (1993). Kredytovi kooperatyvy v Drohobyskomu raioni [Credit cooperatives in Drohobych district]. *Drohobychchyna – zemlia Ivana Franka – Drohobych region is the land of Ivan Franko*, 1, 535–543. Drohobych: Beskyd [in Ukrainian].

**Struk, Z.** (2000). *Diialnist ukrainskykh kooperatyviv u Zakhidnii Ukraini (1921–1939 rr.)* [Activities of Ukrainian cooperatives in Western Ukraine (1921–1939)]. Lviv: VTS Lviv. un-tu [in Ukrainian].

*Стаття надійшла до редакції 27.10.2020 р.*